Dvergmoy

2

Sveinen ridar å skogjen burte
sylla i skumi
han lydde å fagraste moyjar
song.

gull bra lotan i hans

Ante v. 27. —

Grunta skulde ridja mein tid
Dvergamoyjin fridda
himen hesta fallar torin
å henda skogjen mota

Silvret hestane gå ha gasen
å dogar hevir bragt
Alvin bar han sorg fod mei
og haer kvenn ikki skogje